

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului Titomir Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Titomir Oleg XXXXX, născut XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 13.03.2017 – 29.06.2017;*
2. *Instanța de apel: 18.08.2017 – 17.10.2017;*
3. *Instanța de recurs: 02.02.2018 – 14.03.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 iunie 2017, Titomir Oleg XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Orhei din 30.09.2015, prin care Titomir Oleg XXXXX a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, stabilindu-i lui Titomir Oleg Ghenadie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Onica Grigore a fost admisă în principiu.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Titomir Oleg, la data de 15.09.2016, aflându-se în fața centrului „Mercedes-Benz Center Moldova” din str. Calea Orheiului, 36, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul ilicit al acțiunilor

sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul închirierii aparatului foto, a dobândit de la cet. Onica Grigore Mihail aparatul foto de model „Canon 6D” la preț de 27000 lei, obiectivul de model 24-70, f.2.8. generația I la preț de 15000 lei, blocul de încărcare „Canon 6D” la preț de 1000 lei, trei seturi de baterii pentru reîncărcare „Sonyo Enelop” la preț de 1000 lei, blocul pentru reîncărcarea bateriilor de model „Powerex” la preț de 1000 lei, husă pentru tehnica foto la preț de 1000 lei, două sticuri a câte 32 GB la preț de 1500 lei, un blitz de model „Canon 430 generația II” la preț de 5300 lei, baterii de reîncărcare a aparatului foto de model „EP-6” toate la 1500 lei, după ce bunurile dobândite ilicit le-a folosit în scopuri personale, astfel, cauzându-i cet. Onica Grigore XXXXX prejudiciul material în sumă de 54 300 lei.

Acțiunile inculpatului Titomir Oleg au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Titomir Oleg să fie achitat, deoarece fapta infracțiunii nu a fost constatată, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

În susținerea cererii de apel a invocat că infracțiunea de escrocherie incriminată inculpatului Titomir Oleg nu a fost dovedită în fața instanței de judecată prin probe pertinente și concludente de către partea acuzării. Or, probele cercetate în instanță și care au fost puse la baza sentinței de condamnare nu înlătură dubiile privind existența faptei infracțiunii conform principiului prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Astfel, în conformitate cu art. 96 Cod de procedură penală, circumstanțele care urmau a fi dovedite în procesul penal sunt: faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, în acest sens urma a fi dovedită dobândirea ilicită de către O. Titomir a setului de bunuri de la partea vătămată prin abuz de încredere sau înșelăciune; caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune, ceea ce presupune că dauna considerabilă cauzată lui Onica Grigore (recunoscut parte vătămată în proces) urma a fi probată, inclusiv sub aspectul caracterului său considerabil; existența bunurilor destinate sau utilizate pentru săvârșirea infracțiunii sau dobândite prin infracțiune, indiferent de faptul cui ele au fost transmise, în acest sens urma a fi dovedit faptul existenței bunurilor pe care Onica Grigore invocă că le-ar fi transmis lui Oleg Titomir precum și valoarea acestora.

La fel, apărătorul Anușca Georgeta a invocat faptul că nu a fost probată existența laturii obiective a infracțiunii, în afara declarațiilor părții vătămate (Grigore Onica), nu există nici o probă în materialele cauzei penale cu referire la circumstanțele în care a avut loc „dobândirea ilicită” a bunurilor. Astfel, în cadrul examinării cauzei penale a fost stabilit faptul că Grigore Onica și Vera Onica administrează mai multe anunțuri pe internet legate de darea în chirie a aparatajului foto și video pentru evenimente. Activitatea comercială desfășurată de aceștia nu este înregistrată sub nici o formă juridică, faptă pentru care este prevăzută răspunderea penală. Presupusa transmitere a bunurilor către inculpat de către partea vătămată nu a fost probată prin nici un înscris

sau recipisă, cu toate acestea, Grigore Onica a intrat în posesia actului de identitate al inculpatului în mod ilegal săvârșind astfel o contravenție administrativă (art. 341 Cod Contravențional).

În ceea ce privește declarațiile martorului Vera Onica, urmează a fi reținut faptul că în cadrul ședinței de judecată a fost stabilit că aceasta este soția lui Grigore Onica, iar aparatul foto susține că l-a achiziționat pentru propria afacere. Astfel, declarațiile acesteia urma a fi apreciate critic, întrucât aceasta are un interes personal, material în soluționarea cauzei penale prin condamnarea inculpatului și satisfacerea acțiunii civile. De facto, aceasta s-a manifestat ca parte vătămată în proces și nu ca martor.

Totodată, instanța a pus la baza sentinței declarațiile martorului Onica Vera, deși aceasta a fost audiată în cadrul ședinței de judecată cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, fapt invocat în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată. Astfel, în cadrul ședinței din 30 martie 2017, s-a purces la cercetarea judecătorească. În cadrul ședinței, a fost audiat G. Onică, recunoscut ca parte vătămată în proces. Ședința a fost întreruptă la orele 16:30 după audierea părții vătămate, în legătură cu faptul că o altă ședință a fost programată în continuare. Apărarea (avocata Georgeta Anușca) a obiectat împotriva întreruperii ședinței în legătură cu faptul că martorul V. Onica, nu a fost audiată în cadrul aceleiași ședințe de judecată și va putea astfel să comunice cu partea vătămată până la următoarea ședință. Obiecția a fost respinsă de instanță. La finalul ședinței, procesul-verbal de audiere a părții vătămate, G. Onica a fost înmânat acestuia pentru a-i da citire și a fi semnat. În acest context, acesta l-a avut în posesie, cu posibilitatea de a-l fotografia, precum și de a-l arăta martorului V. Onica care se afla în coridorul instanței de judecată.

Nu a fost probată existența obiectului material al infracțiunii (bunurile care au o existență materială și pe care partea vătămată invocă că le-a transmis inculpatului). Deși Grigore Onica susține că aceste bunuri au fost achiziționate legal, prin procurare de pe un site internet, acesta nu a putut aduce proba achiziționării acestor bunuri, prin factură, declarație de import, chitanță, etc. Singura probă cercetată în cauza penală este poza unei certificat de garanție pe numele lui Teodor Ungureanu din 23 septembrie 2016. Teodor Ungureanu nu figurează în calitate de martor în cauza penală, ceea ce înseamnă că nu există nici o probă a faptului că bunurile pe care le pretinde Grigore Onica de la Oleg Titomir ar fi fost într-adevăr în proprietatea sau în posesia sa, deci în cadrul cauzei penale fiind administrate probe care nu sunt pertinente acesteia și s-a făcut cu scopul de a duce în eroare instanța de judecată.

Nu există probe privind latura subiectivă a infracțiunii, or, hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2004 arată că primirea bunurilor, cu condiția îndeplinirii unui angajament, poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

La fel, a menționat că nu a fost probat prejudiciul cauzat părții vătămate, valoarea bunurilor, precum și calificarea daunelor „în proporții considerabile”, deoarece în cadrul urmăririi penale, cuantumul prejudiciului invocat de partea vătămată a fost mărit, iar declarațiile acestuia s-au modificat după prima plângere adresată organului de urmărire penală (a se vedea f.d. 7 în raport cu declarațiile suplimentare f.d. 27), ceea

ce denotă faptul că declarațiile acestuia nu au expus adevărul, dar au urmărit să indice un prejudiciu cât mai important.

În corespundere cu declarațiile părții vătămate este clar că natura raporturilor juridice pe care le afirmă ca fiind stabilite cu inculpatul erau de natură civilă și anume contract de locațiune a bunurilor, fiind perceput de partea vătămată, însă, cu toate acestea, partea vătămată, conform propriilor declarații, nu a încheiat contractul de locațiune în condițiile solicitate de Codul Civil pentru a asigura garantarea contractului. Astfel că, pretențiile părții vătămate sunt de natură civilă, însă aceasta a urmărit prin plângerea penală să obțină executarea unor pretinse obligații contractuale, cu concursul instanței penale, încercând să evite o acțiune civilă de drept comun care ar avea puține șanse de reușită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Titomir Oleg XXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel că, argumentele invocate de apelant au fost respinse, menționând că vin în contradicție cu probele din speță.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, pentru existența escrocheriei, în modalitatea în care este incriminată inculpatului conform rechizitoriului, s-a constatat trecerea bunurilor (indicate în rechizitoriu) din proprietatea părții vătămate Onica Grigore în proprietatea inculpatului Titomir Oleg, în sumă totală de 54300 lei.

Prin urmare, în cazul dat, s-a reținut și prezența diminuării reale a patrimoniului părții vătămate ca element obligatoriu al sustragerii ceea ce în cazul escrocheriei urmează ca partea vătămată să transmită bunurile în mod aparent benevol făptuitorului, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Onica Grigore, care coroborează cu declarațiile martorului Onica Vera, din conținutul cărora rezultă, fără careva divergențe, contextul real în care partea vătămată a transmis inculpatului Titomir Oleg aparatul foto și accesoriile la el, fiind convins că de fapt închiriază aceste bunuri, însă inculpatul Titomir Oleg a acționat prin înșelăciune și abuz de încredere, acesta urmărind scopul de cupiditate și anume de a dobândi ilicit de la Onica Grigore aparatul foto.

La fel, a relevat că partea vătămată a acționat cu bună-credință și miza pe faptul că inculpatul la fel acționează cu bună-credință, respectiv, ultimul a lăsat buletinul de identitate, drept garanție, în rezultat însă, partea vătămată a fost deposedată de bunurile sale în mod fraudulos, urmările prejudiciabile survenind în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului Titomir Oleg.

Inculpatul Titomir Oleg a acționat cu vinovăție sub forma intenției directe, dânsul a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și anume relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere, având scop de cupiditate. Astfel, din materialele cauzei, s-a constatat că după ce inculpatul a „închiriat” echipamentul fotografic de la Onica Grigore, nu a restituit bunurile în termenul stabilit.

Instanța de apel a subliniat că veridicitatea declarațiilor părții vătămate Onica Grigore și ale martorului Onica Vera se confirmă și prin probele pertinente, concludente acumulate la faza urmăririi penale și anume: procesul-verbal de ridicare din 27.09.2016 prin care se atestă că de la Onica Grigore a fost ridicat buletinul de identitate, procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.11.2016 și planșa fotografică prin care a fost examinat buletinul de identitate, precum și ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 08.11.2016, prin care buletinul de identitate eliberat pe numele cet. Titomir Oleg a fost anexat la cauza penală ca mijloc de probă.

Cu referire la agravanta prevăzută la lit. c) alin. (2) art. 190 Cod Penal „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, instanța de apel a notat, că în acest sens se reține valoarea bunurilor dobândite de către inculpat de la partea vătămată, prin înșelăciune și abuz de încredere, precum și declarațiile părții vătămate, care în cadrul ședinței de judecată a indicat că prejudiciul cauzat în mărime de 54300 lei este unul considerabil, deoarece el este căsătorit, are un copil minor și este unicul întreținător al familiei.

Astfel că, critica avocatului Georgeta Anușca referitor la faptul că în cadrul urmăririi penale quantumul prejudiciului material a fost mărit, respectiv, partea vătămată a modificat după prima plângere adresată organului de urmărire penală quantumul prejudiciului, fapt ce denotă că declarațiile acestuia nu corespund adevărului, nu a fost reținută de către instanța de apel, deoarece partea vătămată a fost audiată suplimentar, în cadrul cărei acțiuni a dat declarații suplimentare și a concretizat quantumul prejudiciului cauzat. Mai mult ca atât, cu referire la plângerea inițială a părții vătămate din 27.09.2016, instanța de apel a notat că aceasta nu a fost reținută în calitate de probă la stabilirea vinovăției inculpatului Titomir Oleg. În conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod procedură penală, plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Anușca Georgeta cu referire la faptul că activitatea comercială desfășurată de către partea vătămată nu este înregistrată sub nici o formă juridică, fapt pentru care este prevăzută răspunderea penală, deoarece acest fapt nu constituie un temei de a achita inculpatul, mai mult ca atât, obiectul examinării în prezenta cauză penală nu constituie acțiunile sau activitatea comercială a părții vătămate de închiriere a echipamentului fotografic, din care considerent, instanța de apel a subliniat că, nu poate legitima acțiunile inculpatului Titomir Oleg prin faptul că, activitatea comercială a părții vătămate nu avea nici o formă juridică.

Tot în acest context, instanța de apel a apreciat critic și argumentele părții apărării privind intrarea lui Grigore Onica în posesia actului de identitate al inculpatului în mod ilegal, săvârșind astfel o contravenție administrativă prevăzută de art. 341 Cod Contravențional, deoarece și în acest caz instanța de apel ar depăși limitele de examinare a cauzei ce vizează acțiunile infracționale ale inculpatului Titomir Oleg. Totuși, din materialele cauzei penale rezultă că partea apărării nu a sesizat organele de drept pe marginea faptului că buletinul de identitate al inculpatului se afla în posesia lui Onica Grigore.

Neîntemeiate au fost considerate criticile avocatului Anușca Georgeta referitor la declarațiile martorului Onica Vera, și anume că acestea urmează a fi apreciate critic ca urmare a faptului că este soția părții vătămate și are interes material și personal în soluționarea cauzei penale și satisfacerea acțiunii civile, or, instanța de apel în acord cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Vera Onica, deoarece aceste declarații coroborează cu declarațiile părții vătămate Onica Grigore, precum și cu celelalte probe administrate la caz. Mai mult, instanța de apel a reținut că martorul Onica Vera era prezentă în momentul transmiterii bunurilor de către Onica Grigore inculpatului Titomir Oleg, deci informațiile relatate de martor sunt reale, or, instanța de apel nu a constatat nici un temei pertinent de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații.

Referitor la argumentele avocatului Anușca Georgeta precum că audierea martorului Vera Onica în cadrul instanței de fond, a fost cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, nu au fost reținute de instanța de apel, deoarece din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că la momentul audierii părții vătămate, martorul Onica Vera nu era în sala de ședințe, ulterior a fost anunțată întreruperea ședinței de judecată în legătură cu expirarea termenului de examinare a cauzei, iar la următoarea ședință de judecată din 10.04.2017 a fost audiată martorul Onica Vera. Astfel, instanța de apel nu a sesizat careva încălcări a procedurii de audiere a martorului în cauză. Totodată, instanța de apel a relevat că partea apărării nu a indicat care a fost norma procesual-penală ce a fost încălcată de către prima instanță la anunțarea întreruperii ședinței de judecată și cu audierea ulterioară a martorului Onica Vera, în contextul în care dânsa nu a fost prezentă la momentul audierii părții vătămate. Însă, instanța de apel a notat că partea apărării a fost prezentă la momentul audierii atât a părții vătămate Onica Grigore, cât și a martorului Onica Vera și a avut posibilitate de a adresa întrebări, prin care să demonstreze anumite supoziții ale apărării.

Avocatul Anușca Georgeta a mai indicat că la finalul ședinței, procesul-verbal de audiere a părții vătămate G. Onica a fost înmânat acestuia pentru a-i da citire și a fi semnat, în acest context, acesta l-a avut în posesie, cu posibilitatea de a-l fotografia, precum și de a-l arăta martorului V. Onica, care se afla în coridorul instanței de judecată, însă la aceste critici, instanța de apel a subliniat, că în conformitate cu art. 337 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă persoana care a depus declarația confirmă conținutul ei, o semnează pe fiecare pagină și la sfârșit, deci, procedura a fost respectată, iar presupunerile avocatului că partea vătămată a avut în posesie procesul-verbal, cu posibilitatea de a-l fotografia, precum și de a-l arăta martorului V. Onica care

se afla în coridorul instanței de judecată, nu sunt decât supoziții ale apărării, care nu au nici un suport pertinent și concludent.

Instanța de apel a considerat nefondate argumentele avocatului apelant, precum că pretențiile părții vătămate sunt de natură civilă, iar partea vătămată urmărind prin plângerea penală să obțină executarea unor pretinse obligații contractuale, cu concursul instanței penale, încercând să evite o acțiune civilă de drept comun care ar avea puține șanse de reușită, deoarece această poziție vine în contradicție cu materialele probatorii administrate la cauza penală.

În acest context, instanța de apel a notat că confuziunea dintre întinderea raporturilor civile și caracterul penal al unei fapte, constă în determinarea intenției inculpatului la comiterea infracțiunii de escrocherie și dacă acesta a acționat cu rea-credință față de obligațiile care și le-a asumat, astfel că, la cazul supus judecării s-a constatat intenția directă a inculpatului Titomir Oleg de a dobândi ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate - echipamentul fotografic, s-a eschivat cu rea-credință de a returna aceste bunuri, inculpatul invocând diverse motive și care au fost relatate de partea vătămată Onica Grigore, or, inculpatul nici astăzi nu a returnat aceste bunuri, ceea ce demonstrează rea-credința inculpatului, respectiv, aceste fapte infracționale ale inculpatului exced limitele încălcării normelor dreptului civil și justificarea intervenției legii penale.

Prin aceste fapte infracționale ale inculpatului Titomir Oleg, i-a fost cauzat părții vătămate Onica Grigore o daună materială în proporții considerabile.

Instanța de apel subsidiar a menționat că, față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel, fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 14 noiembrie 2017, este atacată la 14 decembrie 2017 cu recurs ordinar de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* și pct. 8) Cod de procedură penală - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea imputată, invocând aceleași motive expuse în cererea de apel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal consideră că, alegațiile părții apărării sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de recurent prevăzute în

pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, și în acest sens, se menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Referitor la argumentele invocate de către recurent, precum că în acțiunile inculpatului Titomir Oleg nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, temeiul prescris la pct. 8) alin. (1) din art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Titomir Oleg a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Titomir Oleg în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în

hotărârile pronunțate, instanța de apel, expunându-se asupra tuturor motivelor indicate în apel.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului Titomir Oleg se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anușca Georgeta în numele inculpatului Titomir Oleg împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Titomir Oleg XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **20 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena